

αἶγα Καλαβρ. (Μπόβ.) αἶα Ἰκαρ. Πόντ. (Σαντ.) Ρόδ. Χίος αἶγα Κύπρ. Ρόδ. αἶγιά Ρόδ. (Κάστελλ.) γαῖγα Ἡπ. Κρήτ.

Τὸ μεσν. οὐσ. αἶγα.

Αἶξ ἔνθ' ἄν.: Πάω νὰ βοσκήσω τὲς αἶγες Ρόδ. *Εἶδει τριάντα αἶγες τῶν πενήντα κουβέλ-λες (πρόβατα) Κύπρ. *Ενα κοπάδι ἀπὸ αἶγες καὶ πρόβατα Ἡπ. || Φρ. Θωρεῖ με σὰν ἡ αἶγα τὸ μαθαίνει (ἐπὶ τοῦ μετὰ τρόμου προσβλέποντος) Κύπρ. || Παροιμ. *Ἀπὸ *κειὰ ποῦ θὰ πηδήξῃ ἡ -ῖ-αἶγα, θὰ πηδήξῃ καὶ τὸ *ρίφι (τὸ παράδειγμα τῆς μητρὸς ἀκολουθεῖ τὸ τέκνον) Κρήτ. κ. ἄ. Ξύσε ξύσ' ἡ αἶγα ἤβγαλε τὸ *μ-μάτι της (ἐπὶ τοῦ ἐξ ἰδίου πταίσματος ζημωθέντος) Κάρε. || *Ἀσμ.

Σὰν τὸν ἀσπαραθρόκαμπο, ὅπου τὸν τρών οἱ αἶγες, ἔτσι μ' ἐφάγαι καὶ μὲ οἱ ἰδικές σου ἔννοιες Χίος. Συνών. *αἰγίτσα, γίδα, γίδι, κατσίκα.

αἰγάκι τό, Κρήτ.

*Υποκορ. τοῦ οὐσ. αἶγα.

Μικρὰ αἶξ. Συνών. αἶγιο.

αἰγάρις ὁ, ἀμάρτ. αἰγάρις Κύπρ. Θηλ. αἰγάραινα Κύπρ.

*Εκ τοῦ οὐσ. αἶγα, παρ' ὃ καὶ αἶγισα, καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -άρις.

*Ὁ κάτοχος αἰγῶν, ὁ ἔχων ποιμνιον αἰγῶν ἢ ὁ βοσκὸς αἰγῶν. Συνών. αἰγοβοσκός, γιδάρις, γιδαρός, γιδοβοσκός.

αἰγήσιος ἐπίθ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 2,209.

*Εκ τοῦ οὐσ. αἶγα.

*Ὁ ἐξ αἰγὸς προερχόμενος, αἰγειος, οἶον κρέας, δέρμα, ἔριον κττ. Συνών. γιδήσιος.

Αἰγινήτικος ἐπίθ. σύνηθ. *Γενήτικος Αἰγίν. Πελοπν. (*Αργ.)

*Εκ τοῦ ἐθνικοῦ ὄν. Αἰγινήτης.

*Ὁ ἐξ Αἰγίνης προερχόμενος ἔνθ' ἄν.: Αἰγινήτικο κανάτι σύνηθ. || Παροιμ. φρ. *Επεσε σὰν ἄσκος *Γενήτικος (ἐπὶ τοῦ μετὰ πατάγου πύπτοντος. ἄσκος = δερμάτινος κάδος πρὸς ἀντλησιν ὕδατος) *Αργ.

αἶγιο τό, ἀμάρτ. αἶγιον Κορσ.

*Εκ τοῦ οὐσ. αἶγα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ιο.

Μικρὰ αἶξ. Συνών. αἰγάκι.

*αἰγίτσα ἡ, ἴτσα Ἀπουλ. Καλαβρ. (Μπόβ.)

*Εκ τοῦ οὐσ. αἶγα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίτσα ἄνευ ὑποκορ. σημ.

Αἶξ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. αἶγα.

αἰγοβοσκός ὁ, Κρήτ.

Τὸ μεταγν. οὐσ. αἰγοβοσκός.

Βοσκὸς αἰγῶν, αἰπόλος. Συνών. αἰγάρις, γιδάρις, γιδαρός, γιδοβοσκός.

αἰγοβυζάστακας ὁ, Κρήτ.

*Εκ τῶν οὐσ. αἶγα καὶ βυζάστακας.

Τὸ πτηνὸν αἰγοβυζάστρα, ὁ ἰδ. [**]

αἰγοβυζάστρα ἡ, Κρήτ.

*Εκ τῶν οὐσ. αἶγα καὶ βυζάστρα.

Τὸ πτηνὸν αἰγοθήλης ὁ Εὐρωπαϊκὸς (caprimulgus Europaëus) τῆς τάξεως τῶν ἀναρριχητικῶν (scansores), ὁ τῶν ἀρχ. αἰγοθήλης, θεωρούμενος κοινῶς ὡς βυζαίνων τὰς αἶγας. Συνών. αἰγοβυζάστακας, αἰγοκέφαλο, γιδοβυζάστρα, νυχτοπάτης, πλάτος. [**]

αἰγοκέφαλο τό, Κρήτ.

*Εκ τῶν οὐσ. αἶγα καὶ κεφάλι.

Τὸ πτηνὸν αἰγοβυζάστρα, ὁ ἰδ. [**]

αἰγόκοπρο τό, ἀμάρτ. αἰγόκοπρον Κύπρ.

*Εκ τῶν οὐσ. αἶγα καὶ κόπρι.

Κόπρος αἰγός.

αἰγόμαλλο τό, ἀμάρτ. *γόμαλλο Ζάκ.

*Εκ τῶν οὐσ. αἶγα καὶ μαλλί.

*Εριον αἰγός. Συνών. αἰγότριχα, γιδόμαλλο.

αἰγόμαντρα ἡ, ἀμάρτ. αἰγόμαδρα Κρήτ.

*Εκ τῶν οὐσ. αἶγα καὶ μάντρα. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

Μάνδρα αἰγῶν. Συνών. αἰγομάντρι, γιδόμαντρα, γιδομάντρι.

αἰγομάντρι τό, ἀμάρτ. αἰγομάδρι Κρήτ.

*Εκ τῶν οὐσ. αἶγα καὶ μαντρί. Ἡ λ. καὶ παρὰ ΜCrusius Turcogr. 255.

Αἰγόμαντρα, ὁ ἰδ.

αἰγοπρόβατα τά, πολλαχ.

*Εκ τοῦ πληθ. τῶν οὐσ. αἶγα καὶ πρόβατο.

Αἶγες καὶ πρόβατα ὁμοῦ: Αὐτὸς ἔχει πολλὰ αἰγοπρόβατα Κρήτ. Συνών. γιδοπρόβατα.

αἰγότριχα ἡ, Νάξ. (Καλόξ.)

*Εκ τῶν οὐσ. αἶγα καὶ τρίχα.

*Ἡ θρίξ, τὸ ἔριον τῆς αἰγός. Συνών. αἰγόμαλλο, γιδόμαλλο.

αἶδα ἡ, Κρήτ. Νάξ. Σάμ. Σύμ. αἶδα Σύμ. αἶδα Κρήτ. ἐγίδα Ἀντικύθ. αἶτα Κύπρ. αἶτη Κύπρ.

*Εκ τοῦ *Ένετ. αἶδα. Πβ. καὶ Ἱταλ. αἶτα.

Ι) Βοήθεια Ἀντικύθ. Κρήτ. Κύπρ. Νάξ. Σάμ.: *Ὁποῖος ἔχει πολλὰ παιδιὰ ἔχει αἶδα Κρήτ. Παίρνω τὲς κόρες μαζίν μου 'ς τὰ χωράφκια νὰ μοῦ κάμνουν 'λ-λίην αἶταν Κύπρ. Νά 'ρθῆς αὐριο νὰ μοῦ δώσης μὲν αἶδα Νάξ. *Ελα νὰ μοῦ κάμης αἶδα Κρήτ. Κάμνει μου καλὴν αἶταν Κύπρ. || Γνωμ. *Ὁ γείτωρ ἔν' αἶτα (γείτωρ = γείτων) αὐτόθ. β) Περίθαλψις περιποιήσις Σύμ. II) Ἐν τῷ πληθ., παιδιὰ, καθ' ἣν ἕκαστος τῶν παικτῶν θέτων ἐπὶ τοῦ ἐνὸς ποδὸς μάρμαρον ἢ ἐπίπεδον λίθον καὶ ἔχων τὸν πόδα τοῦτον ὑψωμένον προσπαθεῖ διὰ τοῦ ἐτέρου ποδὸς πηδῶν νὰ ἀνέλθῃ τὰς βαθμίδας τῆς κλίμακος. Ὁ κατορθώνων νὰ ἀνέλθῃ οὕτω τὴν κλίμακα χωρὶς νὰ πέσῃ τὸ ἐπὶ τοῦ ποδὸς μάρμαρον ἢ νὰ ἐγγίσῃ πού ὁ ἴδιος ἀνακηρύττεται νικητῆς Σύμ.: *Ελα νὰ παίξουμε τὲς αἶδες. β) Αὐτὸς ὁ ἐπίπεδος λίθος, δι' οὗ παίζεται ἡ ἀνωτέρω παιδιὰ Σύμ.